

Jacke Sjödin



Vin mina drömmars spad

Lådvinerna har blivit omåttligt populära de senaste åren. Försäljningen bara ökar och ökar. Nu på sommaren utgörs 61 procent av den totala vinförsäljningen av Bag-in-box-viner. (När Göran Persson blev ihop med Anitra Steen trodde jag att lådorna skulle byta namn från "Bag-in-box" till "Perssons Pack", men så blev det tack och lov inte.) Och de är lite förädiska de där boxarna, eftersom man inte ser hur mycket man dricker. Och då dricker man tydligen mer. Och så ökar alkoholskadorna. Det finns förslag på att göra lådorna genomskinliga just av den anledningen.

Och jag kan idag lämna ytterligare ett argument mot dessa eländiga boxar! En varning för lådvinerna! Och den bygger på självupplevda bekymmer. Inte oväntat är det barnen som satt sina små klad-diga käppar i de hjul som ska få hushållet att rulla!

För ibland är barnens förmåga att hitta på fanstyg i hemmet något som överträffar alla mina vildaste fantasier! Jag trodde mig ha upplevt det mesta i den vägen (omprogrammerade datorer, singoallaxer i DVD-spelaren, mobiltelefon i toalettskålen, bajs i plånboken) när 2-åringen härom sistens visade prov på enastående kreativitet i det ofrivilliga jävelskapets svåra konst...

Han öppnade tappkranen till Bag-in-box-vinet i skafferiet och gick sedan därifrån.

Det hela upptäcktes av gossens far, ungefär 2,5 liter senare.

Många lådviner har en kran som man måste hålla nedtryckt med sin tummetott för att få ut det goda innanmätet. Men så finns det också några sorter där man vrider kranen ett halvt varv för att få ut en slatt, och därpå måste man vrida tillbaka kranen för att stoppa flödet. Det var moment två i den manövern som 1,5-åringen glatt hoppade över i sina förehandvanden i skafferiets mörker.

Vi har numera ett sådant här stort, mysigt skafferi som man kan gå in i. Och jag var väl på väg in för att hämta en näve nyttiga nötter (läs: en dubbeldajm) när jag omedelbart slungades tillbaka av den överraskande lukten! Det stank som om hela A-laget hade haft träningsläger i just vårt skafferi. Och mina ögon flackade förgäves efter sönderslagna flaskor på golvet. Men några sådana fanns inte. Istället började jag följa vätskeflödet tillbaka mot sin källa, och jag hamnade då på en låda Chateau Billigtskit på tredje hyllan. Jag visste att boxen var i princip knötkfull. Jag lyfte på den och kunde konstatera att den var i princip knötktom. Och runt om på

hyllan, och på hyllplanen nedanför, flöt allt från mjölpåsar och lök till knäckebröd och dubbeldajm runt i en sjö av vin som hade runnit i små rännilar över alla hyllor och ner över precis hela golvet.

Vår första vattenskada fick vi efter 21 timmars boende. Jag undrar vad försäkringsbolaget säger om jag ringer och berättar att vi har fått en vinskada i skafferiet?

Eftermiddagen ägnade vi åt sanering. Åtskilligt fick kastas (limpskivor doppade i vin är helt enkelt inte gott), och jag nynnade på en egen variant av Stefan Demerts "Balladen om den kaxiga myran" medan jag kröp runt och torkade vin i alla vrår:

*Undvik alkohol att tappa
ur en kran, för det är trist!
Och om du är fembarnspappa,
bli nu genast nykterist,
Bli nu genast nykterist!*

Jacke Sjödin

